

Šejtanovo neprijateljstvo prema čovjeku (Meka)

Hatib: dr. Bender ibn Abdulaziz Belile

24. džumadel-ula 1442. po Hidžri / 8. januar 2021.

Svaka hvala i zahvala pripadaju Allahu, Njega hvalimo, od Njega pomoć i oprost tražimo i Njemu se utječemo od zla naših duša i naših loših djela. Koga Allah uputi, niko ga u zabludu ne može odvesti, a koga On u zabludi ostavi, niko ga ne može uputiti. Zahvaljujem Ti, Gospodaru moj, na blagodatima koje se povećavaju zahvalnošću, i donosim salavat i selam na uputitelja ummeta na Pravi put, i na njegovu porodicu i ashabe.

O muslimani, bojte se Allaha, i radite za Dan čija će vrućina biti velika, i u kojem će se desiti veliki događaj, i u kojem će se otkriti sve tajne i pokazati ono što su grudi skrivale. Neko će u Džennet, a neko u Džehennem, i neće imati ni snage ni pomoći da se tome suprotstavi. O muslimani, Allah, džellešanuhu, iz Svoje neizmjerne mudrosti, htio je da na Zemlji postavi namjesnika, što je teško palo melekima, ali su se vrlo brzo povratili i odazvali Njegovoj naredbi i poklonili su se Ademu, a Iblis je pokazao zavist i oholost koje je skrivao u svojoj nutrini, i odbio je učiniti sedždu ovom zemaljskom stvorenju. “I kada rekosmo melekima: ‘Poklonite se Ademu!’, oni se svi, osim Iblisa, pokloniše. ‘Zar da se poklonim onome koga si Ti od ilovače stvorio?’, reče.” (El-Isra, 61) Iblis je sebe smatrao boljim i odabranijim. “‘Zašto se nisi poklonio kad sam ti naredio?’, upita On. ‘Ja sam bolji od njega; mene si od vatre stvorio, a njega od ilovače’, odgovori on.” (El-A’raf, 12) Od tog trenutka, Allahov neprijatelj objavio je čovjeku vječno neprijateljstvo, podigao je zastavu izdaje, zavodjenja i smutnje i zarekao se da će ih na Pravom putu presretati i praviti im spletke. “E zašto si odredio pa sam u zabludu pao”, reče, “kunem se da ću ih na Tvom Pravom putu presretati, pa ću im sprijeda, i straga, i zdesna i slijeva prilaziti, i Ti ćeš ustanoviti da većina njih neće zahvalna biti!” (El-A’raf, 16–17)

O vjernici, kako se Iblis zarekao, tako je i učinio – uzeo je čovjeka za neprijatelja, u svim fazama njegovog života, od rođenja do smrti, ne propušta nijednu priliku da ga uznemiri i zavede, koristeći se svim mogućim spletkama, zamkama i smicalicama, uporno i odlučno, bez posustajanja i s neviđenom pohlepom. Prvo čime ga nastoji uznemiriti i napakostiti mu jeste da ga jako ubode prstom između bokova, prilikom rođenja i izlaska iz majčinog stomaka, od čega on ispusti bolan vrisak. Ebu Hurejra, radijallahu anhu, kazuje da je čuo Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da je rekao: “Nema nijednog sina Ademovog a da ga šejtan ne dodirne (ubode) prilikom rođenja, pa on zaplače od tog dodira, osim Merjeme i njenog sina”. Ebu Hurejra je rekao: “Čitajte ako želite: ‘... i ja nju i porod njezin stavljam pod Tvoje okrilje od prokletog šejtana’ (Alu Imran, 36).” (Buhari i Muslim)

Jedna od šejtanovih prikrivenih spletki jeste ubacivanje uznemirujućih misli, na javi i u snu, kao što kaže Uzvišeni: “Sašaptavanje je posao šejtanski, da bi u brigu bacio vjernike, mada to ne može njima nimalo nauditi, osim ako to Allah dopusti. A vjernici neka se samo u Allaha pouzdaju!” (El-Mudžadele, 10)

Ebu Katada, radijallahu anhu, prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem rekao: “Lijepi snovi su od Allaha, a ružni snovi su od šejtana. Kada neko od vas usnije uznemirujući san, neka pljucne na lijevu stranu i neka zamoli Allaha da ga zaštiti od njegovog zla, i neće mu nauditi.” (Buhari i Muslim)

Kada čovjek želi obaviti namaz, šejtan “navali” na njega svojim spletkama i uznemiravanjem, zato što je namaz obilježje vjernika i putokaz njegove dobrote i spasa, a njegov najčasniji dio je sedžda kojom se iskazuje vrhunac poniznosti pred Allahom Uzvišenim, iste one poniznosti koju je Iblis odbio kada mu je to prvi put naređeno, i Allah mu je propisao poniženje i propast i učinio je čovjekovu sedždu, kada god je obavi, poticajem kajanja kod šejtana zbog ispoljene oholosti. Ebu Hurejra, radijallahu anhu, prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Kada sin Ademov prouči ajet u kojemu se nalazi sedžda, i učini sedždu, šejtan se odvoji nastranu, zaplače i kaže: ‘Ademovom sinu naređeno je da učini sedždu, pa ju je učinio i njemu pripada Džennet, a meni je naređena sedžda, pa sam je odbio i

meni pripada Vatra.” (Muslim) I, zbog toga šejtan ima poseban odnos prema namazu: u samom početku nastoji odvratiti čovjeka od njegovog obavljanja, predstavljajući ga teškim i okupirajući njegovu pažnju zabavom i grijehom, kao što kaže Uzvišeni: “Šejtan želi da pomoću vina i kocke unese među vas neprijateljstvo i mržnju i da vas od sjećanja na Allaha i od obavljanja molitve odvрати. Pa hoćete li se okaniti?” (El-Maida, 91) Jedna od šejtanovih spletki u namazu jeste slabljenje odlučnosti kod vjernika za njegovim obavljanjem na vrijeme, uljepšavanje njegovog odgađanja i kašnjenja s njim i lažno ohrabrivanje da ima dovoljno vremena. Ebu Hurejra, radijallahu anhu, prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Kada jedan od vas legne u postelju, šejtan na njegovom potiljku sveže tri čvora, udari po svakom čvoru i kaže: ‘Pred tobom je duga noć, i zato utoni u dubok san.’ Ako se probudi i spomene Allaha, razveže se jedan čvor, ako se abdesti, razveže se i drugi čvor, a ako klanja, razvežu se svi čvorovi, i osvane čio i vedar i s lijepim osjećajem u duši, u suprotnom osvane lijen i s ružnim osjećajem u duši.” Jedna od šejtanovih spletki jeste ubacivanje vesvesa klanjaču dok je u namazu, s ciljem odvrćanja njegove pažnje i oduzimanja skrušenosti koja je duša, srž i najvredniji segment namaza. Ebu Ala prenosi da je Osman ibn As došao kod Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, i rekao: “Allahov Poslaniče, šejtan se prepriječio između mene i mog namaza i učenja u namazu, i ubacuje mi razne misli”, a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče mu: “To je šejtan koji se zove Hinzeb. Kada osjetiš njegovo prisustvo, utječi se Allahu od njega, i pljucni na lijevu stranu tri puta.” Osman kaže: “Primijenio sam ovaj Poslanikov savjet, pa ga je Allah udaljio od mene.” (Muslim)

O muslimani, šejtan neumorno nastoji posijati sjeme smutnje i neprijateljstva među voljenima, a posebno među bračnim drugovima, jer su bliskost i ljubav put ka Allahovom zadovoljstvu i stvaranju pozitivnog ambijenta, a isto tako potpomaganje bračnih drugova u pokornosti Allahu vjesnik je sretnog i ugodnog porodičnog života (a to šejtanu nikako ne odgovara). Džabir, radijallahu anhu, prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Tblis postavi svoj prijesto na vodi, a zatim

pošalje svoje sluge (da čine nered po Zemlji), i najbliži su mu oni koji posiju najviše smutnje među ljudima. Jedan od njih dođe i kaže: ‘Uradio sam to i to’, a Iblis mu odgovori: ‘Ništa nisi uradio., a onda dođe drugi i kaže: ‘Nisam ga ostavio sve dok nisam napravio razdor između njega i njegove supruge’, a Iblis mu kaže: ‘Da, ti si uradio pravu stvar’, pa ga približi sebi i zagrli ga.’” (Muslim)

Jedna od šejtanovih najprljavijih smicalica jeste da, kada ne može napraviti veliku štetu, ne odustaje od manje štete, nego ustrajava u svojim namjerama i ne predaje se. Ako ne uspije vjernike navesti na širk – višeboštvo, najveći i najteži grijeh, nastoji raspiriti među njima neprijateljstvo i mržnju koji uništavaju vjeru kod čovjeka. Džabir, radijallahu anhu, kazuje da je čuo Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da kaže: “Šejtan je izgubio nadu da će ga oni koji obavljaju namaz obožavati na Arabijskom poluotoku, ali nije izgubio nadu da će među njih ubaciti neprijateljstvo.” (Muslim)

Vrlo podmukla i prikrivena metoda koju šejtan koristi jeste uljepšavanje ružnog i omražavanje lijepog: uljepšava čovjeku grijeh i umanjuje ga u njegovim očima, sve dok na njega ne počne gledati kao na opuštanje duše i tijela, a omražava mu činjenje dobrih i pobožnih djela i predstavlja ih teškim, sve dok na njih ne počne gledati kao na patnju za dušu i tijelo. Prikazuje mu da je ponos i hrabrost u činjenju grijeha, a da je poniženje i prezrenost u pokornosti Allahu. Uzvišeni kaže: “Allaha Nam, Mi smo i prije tebe narodima poslanike slali, ali im je šejtan lijepim predstavljao postupke njihove i on je sada drug njihov, njih čeka patnja nenasna.”

“Prokleo ga Allah! A on je rekao: ‘Ja ću se, sigurno, potruditi da preotmem za sebe određen broj Tvojih robova, i navodit ću ih, sigurno, na stranputice, i primamljivat ću ih, sigurno, lažnim nadama, i, sigurno, ću im zapovjediti pa će stoci uši rezati, i, sigurno, ću im narediti pa će stvorenja Allahova mijenjati!’ A onaj ko za zaštitnika šejtana prihvati, a ne Allaha, doista će propasti! On im obećava i primamljuje ih lažnim nadama, a ono što im šejtan obeća samo je obmana.” (En-Nisa, 118–120)

Pomoću ove spletke, Allahov neprijatelj uspio je mnogim ljudima uljepšati razgolišavanje i otkrivanje stidnih mjesta, kako bi u ljudskim dušama pobudio

najsitnije prohtjeve, potpalio vatru strasti, a ugasio svjetlo imana i čednosti i izmijenio prirodu u kojoj ih je Allah stvorio, Njegove propise i naredbe. To je šejtanova davna spletko koja je prevario Adema i Havu i strgnuo s njih njihovu odjeću. Uzvišeni kaže: “O sinovi Ademovi, dali smo vam odjeću koja će pokrivati stidna mjesta vaša, a i raskošna odijela, ali, odjeća čestitosti, to je ono najbolje. To su neki Allahovi dokazi da bi se oni opametili. O sinovi Ademovi, neka vas nikako ne zavede šejtan kao što je roditelje vaše iz Dženneta izveo, skinuvši s njih odjeću njihovu da bi im stidna mjesta njihova pokazao! On vas vidi, on i vojske njegove, odakle vi njih ne vidite. Mi smo učinili šejtane zaštitnicima onih koji ne vjeruju.” (En-Nisa, 118–120) Zato, vjerniče, dobro poslušaj savjet Plemenitog Gospodara, u Njegovoj časnoj Knjizi: “O ljudi, Allahova prijetnja je, zaista, istina, pa neka vas nikako život na ovome svijetu ne zaslijepi i neka vas šejtan u Allaha ne pokoleba. Šejtan je, uistinu, vaš neprijatelj, pa ga takvim i smatrajte! On poziva pristaše svoje da budu stanovnici u Vatri.” (Fatir, 5–6)

O vjernici, znajte da, iako je šejtan oličenje zla, u njegovom stvaranju kriju se savršene tajne i čudesne mudrosti, a neke od njih spomenuo je Ibn Kajjim, Allah mu se smilovao: “Da Allah nije stvorio Iblisa, mnoge vrste ibadeta ne bi postojale. Ne bi bilo ibadeta podsticanja na činjenje dobra i odvrćanja od zla, ibadeta suprotstavljanja strastima, ibadeta strpljivosti, ibadeta davanja prednosti onome što Allah voli nad onim što voli ljudska duša, ibadeta pokajanja, povratka Allahu i traženja oprost od Njega. On, slavljem neka je, voli one koji se često kaju i voli njihovo pokajanje, i da nije toga, nestalo bi razloga pokajanja i prestao bi važiti ibadet pokajanja i traženja oprost. Ne bi bilo ni ibadeta suprotstavljanja, prkošenja i ozlojeđivanja Allahovih neprijatelja u Njegovo ime i radi Njega, a to su jedni od najdražih ibadeta Njemu, slavljem neka je. On voli da Njegovi prijatelji ozlojeđuju i prkose Njegovim neprijateljima, i to je ibadet u koji su pronikli samo oni razumom obdareni. Ne bi bilo ibadeta traženja zaštite od Njegovog neprijatelja, i dove Njemu da ga spasi od njega i sačuva od njegovih spletki i uznemiravanja, i ne bi bilo ibadeta ostavljanja samoobmane, jer se kod Njegovih robova povećava strah i opreznost kada vide šta

se desilo Njegovom neprijatelju nakon što Mu se usprotivio, i sa pozicije meleka dospio na poziciju šejtana. Jedna od mudrosti stvaranja šejtana jeste da u čovjeku, koji u svojoj prirodi nosi i dobro i zlo, probudi i osnaži zlu stranu, kao što je cilj slanja poslanika da u ljudima probude i osnaže dobru stranu, i da se dese posljedice jednoga i drugoga, i pokaže se mudrost njihovog stvaranja i pokaže se ono što je samo Njemu bilo poznato.”

O muslimani, nema spasa od šejtanovih spletki, osim činjenjem ovih stvari:

– Istiazom – utjecanjem Allahu od šejtanovog zla, jer onaj ko se utječe Njemu, On će mu pružiti utočište i zaštitu. Uzvišeni kaže: “A ako šejtan pokuša da te na zlo navede, ti potraži utočište u Allaha, On uistinu sve čuje i zna.” (El-A’raf, 200)

– Tevekkulom – oslanjanjem na Njega u odbijanju šejtanovih spletki. Oni koji se oslanjaju na Njega sigurni su od njegovih spletki i uznemiravanja. Uzvišeni kaže: “On doista nema nikakve vlasti nad onima koji vjeruju i koji se u Gospodara svoga pouzdaju; njegova je vlast jedino nad onima koji njega za zaštitnika uzimaju i koji druge Allahu ravnim smatraju.” (En-Nahl, 99–100)

– Ustrajavanjem u zikru – spominjanju Allahu, u njegovoj određenoj i neodređenoj formi, jer su šejtanove spletki slabe, i zasnovane su na vesvesama (došaptavanjima), koje nestaju i raspršuju se prilikom spominjanja Allaha. Allah, džellešānuhu, je uz onoga koji Ga spominje, pa kada Ga spomene, šejtan se povlači, smanjuje i biva ponižen, i zato se za šejtana kaže da je el-vesvas – koji došaptava i el-hannas – koji se brzo povlači.

– Čuvanjem od slijeđenja prohtjeva i strasti, koje mu šejtan uljepšava i ukrašava. Ako se bude čuvao zabranjenih strasti i prohtjeva, spasit će se njegovih spletki i zla, a ako i učini grijeh, neka požuri s istigfarom – traženjem oprosta, tevbom – pokajanjem i činjenjem dobrih djela koja uklanjaju njegove tragove, jer oni ozlojeđuju Allahovog neprijatelja, bacaju ga u očaj i odbijaju njegovo zlo.

Donosite salavate i selame na najboljeg čovjeka, povjerenika Njegove Objave, izabranika za Njegovu poslanicu, onoga čiji je spomen uzdignut na ovom i kome je

“KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA.” (PREPOROD)

HUTBE

dat šefat na budućem svijetu: “One koji Allaha i Poslanika Njegova budu vrijeđali Allah će i na ovome i na onome svijetu prokleti, i sramnu im patnju pripremiti.” (El-Ahzab, 57)

Donosite salavate na Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, podarenu milost i nepresušnu blagodat, to vam je naredba od vašeg Gospodara, Koji je objavio: “Allah i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šalžite mu pozdrav!” (El-Ahzab, 56)

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur'anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom. Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

